

Vážení přátelé, soudruzi a soudruzi,

stojíme na prahu nového roku s „8“ na konci a věříme, že bude pro nás dobrým rokem. Ještě se však ohlížíme za rokem právě uplynulým, jehož „7“, byl prý šťastná, nebyla pro naši stranu tou nejšťastnější. Zde mám na mysli parlamentní volby. Doufali jsme, že si napravíme reputaci po nepřilíh úspěšných krajských volbách 2016, ale nepovedlo se. Výsledek pro KSČM byl nejhorší v historii. Pravda, my na Kladně jsme nedopadli tak nejhůře, ale to v rámci celé strany nic neznamená. Ve Středočeském kraji máme dva poslance, ale kraj Liberecký a Karlovarský nemá ani jednoho.

Ale zase nás může těšit, že oněch 15 poslanců se ve Sněmovně neztratí. Kromě mistopředsedy PS s. Vojtěcha Filipa, byl zvolen Stanislav Grospič předsedou mandátového a imunitního výboru. Jak nám řekl, má výbor od samého počátku tolik práce, co ty minulé měly za celé období. Co nás, Kladeňáky, obzvláště těší, je zvolení s. Milý Vostré do čela rozpočtového výboru, který označený jako silový, do té doby byl jen v mužských rukách. Dalším předsedou výboru je Pavel Kováčik a zažili jsme nenávisitou kampaň proti zvolení Zdeňka Ondráčka. Nebudou to mít naši poslanci jednoduché, aby obsáhli problematiku všech výborů a komisí PS.

Slabý volební výsledek KSČM vyvolal v některých okresech a krajích velkou touhu po personálních změnách ve vedení strany. Jakoby si neuvědomovaly, že každý na své úrovni je za výsledek voleb zodpovědný. Je proto svolán X.sjezd KSČM na 21. dubna do Nymburka, který se se bude volit nové vedení strany. Vycházet se bude z návrhů, vzešlých z okresních a krajských konferencí KSČM. Vyhlášena byla sjezdová známka ve výši 30,- Kč na člena.

Rok 2017 byl i jubilejním rokem. Důstojně jsme si ve straně připomněli 100. výročí VRSR v Rusku. U nás v Kladně a na krajské konferenci i její ohlasy, zejm. právě na Kladensku, v souvislosti s osobností Antonína Zápotockého, nejvýznamějšího kladenského rodáka. Od jeho smrti uplynulo 13. listopadu 2017 60 let. Toto výročí jsme celokrajsky uctili v jeho rodišti, obci Zákolany, pod jeho sochou. Obec nás mile překvapila, protože v parku bylo uklizeno a na stožárech dokonce visely vlajky. Poděkovala jsem za to paní starostce.

Letošní rok přináší také čtená výročí, protože „8“ byla v našich zemích až magická. Hlavním bude 100. výročí vzniku samostatného státu - Československa. Čeká nás 70. výročí Února, 50. výročí roku 1968, 80. výročí Mnichovského diktátu.

Ale čekají nás i dvoje a na Slánsku i troje volby. Doufám, že žádné mimořádné nebudou. V prezidentských doufám, že vyhraje ten nejlepší kandidát pro nás. Na volby podzimní komunální se musíme intenzivně připravovat již nyní. Vyhledat lidi na naše kandidátky, aby tyto volby dopadly pro naši stranu, ale zejména pro naše obce a města, co nejlépe. Totéž platí pro volby senátní - volební obvod č.29 Litoměřice + Slánsko.

Čeká nás tedy hodně práce, ke které budeme potřebovat hodně sil. K tomu nám všem proto přejí dobré zdraví, pevné nervy a životní optimismus.

At' je celý rok 2018 pro nás příznivý! Eva Vičková, předsedkyně OV KSČM

Z projevu V. Filipa na 10. zas. ÚV KSČM

Evropa není emancipovaná, nemá emancipovanou vlastní politickou linii, utápí se v konzervativním a liberálním názoru, že existuje jakýsi společný euroatlantický prostor. To nedává Evropě šanci, by si vymezila vlastní politickou linii a vlastní zájmy a potřeby. To samozřejmě dále uvrhává Evropu do chaosu a ten se šíří, nemohou to řešit politické strany, které momentálně Evropu ovládají. At' jsou to konzervativní síly v SRN nebo v Rakousku, či tzv. nevyhraněné politické síly politického středu jako je tomu ve Francii a jiných státech.

Chaos a nejednota politiky se projevuje i u nás. Výsledek voleb tomu napovídá. I v ČR pokračuje fragmentace politiky a politická scéna je charakteristická tím, že tradiční politické strany jsou dále oslabovány a nastupují nová uskupení, která mají nevyjasněný politický program. U tohoto programu je nejasná i jejich budoucnost, směřování a další působení. To, že standardní politické strany nebyly schopny ustát soubor s politickými hnutími a novými politickými stranami, je rámec, ve kterém se ČR nachází. Žel ani KSČM se nepodařilo jasným způsobem formulovat zájmy občanů ČR, abychom byli schopni zopakovat náš úspěch z r. 2013.

Často se mluví o tom, že výsledek voleb ohrožuje samotný princip demokracie v ČR. Nejsem s tím srozuměn, nesouhlasím s tím, a jsem přesvědčen, že samotný pohyb na politické scéně nemůže ohrozit nic. Jen zpochybňování výsledku, zpochybňování státu, může ohrozit samotné fungování jeho demokratických institucí. A v tomto ohledu se my, žel, nelíšíme od ostatních. Musíme volební výsledek vzít jako fakt, jakkoli je to pro nás trpké, ale musíme s tímto výsledkem pracovat a realizovat ho do konkrétní politické podoby. Takový úkol jsme si už jednou uložili a to v době, kdy jsme dosáhli nejlepšího volebního výsledku. Ale jde mi o něco jiného. Samotné zpochybňování čehokoli je módní a velmi nebezpečné. My sami často zpochybňujeme vlastní politiku. Někteří to dělají soustavně od IX.sjezdu. Rozdíli oproti období po libereckém sjezdu a postojích dnešních je evidentní, což se, projevilo v postupu KSČM ke krajským a parlamentním volbám v r. 2012-13 a volbám v roce 2016-17.

Neexistuje emancipovaná evropská politika, neexistuje politika ČR, tedy ani KSČM jako též významného navrhovatele české politiky vůči Evropě, vůči světu. V tomto ohledu jsme nebyli schopni formulovat politiku, jak ji unesl sjezd, a ani prezentovat. Dál nemáme jednotnou prezentaci našeho postupu. Znovu opakují, že bud budeme schopni a ochotni respektovat usnesení sjezdu a vystupovat ve směru tohoto usnesení nebo ho budeme zpochybňovat, protože se nám nelíbí. Ale KSČM je politická strana, kterou řídí kolektivní orgány a neřídí se jako akciová společnost. Řídí se usnesením. A usnesení je závazné pro přijetí i pro ty, kteří pro něj nehlasovali. My si musíme uvědomit, pokud chceme působit jako jednotná politická strana, že pokud dospějeme k nějakému usnesení, že je ho potřeba naplňovat. Před tím usnesením diskutujeme o tom, jestli tato priorita je správně vybrána, jestli jsme zvolili pro prezentaci toho konkrétního tématu člověka, který to umí prezentovat. A jestli jsme schopni prezentaci udělat tak, aby byla ve prospěch politiky naší strany. Ne vždycky se nám to podaří.

Stanovisko KSČM k volbě hlavy státu

Kampaň před lednovou přímou volbou prezidenta ČR potvrzuje, že půjde o zásadní měření sil. Ty politické subjekty, které v soutěži o hlavu státu neuspěly a nehodlají se smířit ani s rolí menšinové parlamentní opozice, se ani netají, že některého ze svých kandidátů hodlají prosadit stůj co stůj.

Předjetí tomu je klíčovou prioritou. KSČM je pro ni připravena vykonat maximum. Společný postup v zájmu naší země proto, jak oznámila již v září, nebude komplikovat ani vlastní kandidaturou. Všechny své členy i ostatní spoločbánci, jimž leží na srdci suverenity a prosperita republiky, vyzývá volební právo rozhodně uplatnit.

Dejme svůj hlas tomu z kandidátů, který nehodlá diskriminovat žádnou z demokratických politických stran, je připraven ke vstřícným konzultacím o všech zásadních otázkách života a rozvoje země i k uzavření všech restitučních nároků v souladu s právním řádem, směřovatnými fakty a vůli větší veřejnosti. Podpořme toho z kandidátů, který je připraven bránit české národní zájmy, čelit pokusům o vnější vydírání (včetně „povinných migračních kvót“) a umožnit uzákonění obecného referenda i dalších forem přímé demokracie za účasti všech občanů naší země.

ÚV KSČM - 10. zasedání ÚV KSČM dne 16. 12. 2017

Antonín Zápotocký byl druhým dělnickým prezidentem.

S loňským výročím jsme o něm často hovořili a nejen o výročích. Ale je třeba splatit dluh i jeho věrné ženě Marii. Je potěšitelné, že to učinil Blesk.cz, v souvislosti s prezidentskými volbami a přiběžích prvích dam. Příběh Marie je pravdivý. EV

Marie Zápotocká: "Soudružka" první dáma, která zůstala sama sebou

Pocházela z chudých poměrů podobně jako její předchůdkyně Marta Gottwaldová. Na rozdíl od ní politiku neignorovala, ale naplno se jí věnovala. Věřila v ideje socialismu a byla pro ně zapálená. Když se stala první dámou, zůstala stejná jako předtím.

Marie se narodila v roce 1890 do rodiny hutníka Skleničky v Kladně. Měla ještě čtyři sourozence a rodina žila velmi skromně. Poprvé uviděla Zápotockého v roce 1908 na demonstraci havířů v Kladně. Tmavovlasý temperamentní muž se jí okamžitě líbil. O rok později se s ním setkala znova na dělnickém plese. Antonín byl o 6 let starší než ona. Začali se scházet a Marie brzo otěhotněla. To byl trochu problém, protože v té době byla hranice plnoletosti čtyřiařet let. Otec jí musel na úřadech vyběhat povolení, aby se mohla vdát. Svatba se konala v září 1910 a stali se teprve druhým párem, který měl obřad na policejním hejtmánství. Z obřadu zamířili do kanceláře

sociální demokracie, kde pro ně a ostatní soudruhy připravili pohoštění.

Politika byla na denním pořádku. Dcera Marie se narodila v roce 1911, o rok později pak dcera Jiřina. Bývaly často nemocné a Marie se jim hodně věnovala. V tu dobu už byl Antonín velmi zaměstnaný funkcionář a dělníkům obětoval veškerý čas. Domů chodil pozdě v noci – byl předsedou kladenské Sparty, měl funkci ve výboru Československého fotbalového svazu, navštěvoval ochotníky, chovatele králíků i holubů – všude byl častěji než doma. Marie si nestěžovala. I ona se kromě rodiny věnovala naplno politice. Snažila se manželovi pomáhat. Když se Antonín Zápotocký v roce 1918 vrátil z války, byl naprostým obdivovatelem Lenina a ruské revoluce. Dostal se tak do konfliktu s

úřady, skončil i ve vězení. Marie ho ve všem bez výhrad podporovala. Ve dvacátých letech se přestěhovali do Prahy, stala se členkou obvodního výboru KSČ v Karlíně, byla všim možným. Angažovala se ve Svazu přátel Sovětského svazu a tělovýchovné jednotě. Dcery měly raději tátu, asi že ho vidaly zřídka. Když měl čas, pomohl Marii i v domácnosti. Třeba jeho svíčková prý byla lepší než ta její. Byl také trpělivější, ona často vybuchla.

Když přišla okupace, dcery s nimi již nežily. Starší Marie byla v Sovětském svazu, mladší se vdala už v roce 1931. V roce 1939 se Zápotocký pokusil emigrovat. Nepodařilo se mu to a skončil v koncentračním táboře. Totéž čekalo i Marii, v listopadu 1941 ji gestapo zatklo. Z Pankráce zamířila do Terezína a pak do Ravensbrücku, kde přežívala až do dubna 1945.

Po válce však manželé čekali rychlý vzestup nahoru. Komunistická strana se stala vládní stranou, v roce 1947 vyhráli komunisti volby. Téměř všichni se vyšvihli do nejrůznějších vládních funkcí, včetně Zápotockého. Marie se moc nezměnila, stále byla ženou v domácnosti a stále pečovala o manžela, kterého oslovovala i mezi lidmi „táto“.

Když v roce 1953 zemřel Gottwald, novým prezidentem se stal právě Zápotocký. Na rozdíl od svého předchůdce, kterého nemoc dovedla k popíjení alkoholu, Zápotocký byl „lidový“ politik, který lidi potřeboval. Když s nimi mluvil, ožil a byl jedním z nich. I Marie jako první dáma se lišila. Ani trochu si nepotrpěla na přepych, nehrála si na něco, čím nebyla. Byla přátelská, bodrá, mateřská a bezprostřední. Jednoduše „holka z huti“, soudružka, která stála věrně po boku svého manžela. Nebála se vystupovat na veřejnosti, milovala besedy, návštěvy, schůze, chodila do rozhlasu. Zápotocký zemřel v listopadu 1957, Marie ho přežila o téměř čtvrt století. Od ÚV KSČ dostala penzi, soféra a malou vilu, kde žila v ústraní. Nikdy neprestala věřit v komunismus, nikdy o něm nepochybovala. Zemřela v červnu 1981. Blesk pro ženy - Příběhy

A v politické situaci, ve které se nyní pohybujeme, je jednotný výraz strany velmi důležitý. Protože je pravda, že ani ne rok po sjezdu jsme tu měli „akční skupiny“, na které jsme upozorňovali i na zasedání ÚV, jež prosazovaly další změny, nové změny, nové kádrování Ano, ale proč některé věci neprezentujeme na ČS, na konferenci a prezentujeme je za zády někomu jinému? Ocitli jsme se v situaci, která je pro KSČM velmi nepříznivá. A z tohoto nepříznivého výsledku musíme vyvodit závěry. A to jednak – nakolik jsme schopni výsledek voleb zužitkovat v politickém vyjednávání – to ještě neskončilo. Samozřejmě nám vyčítají, že jsme při vyjednávání dosáhli víc, než nám podle poměrného zastoupení náležejí. Ale copak v jiných výsledcích voleb, nezískali ti, kteří měli nejmenší počet mandátů, mnohem více než KSČM? Určitě ano. Podívejte se na KDU-ČSL a na to, jakým způsobem při realizaci politiky potom skončili. A nebudu hovořit o propadu soc. dem., o tom, že jsme měli víc, a proto víc chceme. Jde mi o to, abychom byli schopni zcela jednoznačným způsobem formulovat to, jak bude KSČM postupovat v dalších krocích, které nás čekají. Teď už bude na těch, kteří realizují politiku, úkol dokončit jednání.

Před námi je sjezd a základní úkol roku 2018, na který se musíme připravit – volby komunální a senátní. Naším cílem musí být to, abychom byli schopni podat co nejvíce kandidátních listin, více než v roce 2014, a v senátních obvodech najít takového kandidáta, který bude schopen oslovit co největší počet voličů tak, abychom změnili situaci v Senátu. Pro nás je podstatné, aby za volebním programem stáli nejen ti, kteří za něj kandidují, ale aby za ním stála celá strana, abychom měli aktiv co nejširší. V komunálních volbách to bude zvlášť důležité, protože bychom potřebovali tak 60 tisíc, ale když získáme mezi 20 a 25 tisíci kandidátů, tak jsme snad schopni z toho 3 000 mandátů v jednotlivých obcích získat a podotýkám, že to je velmi málo pro další činnost strany. Ale byl by to dobrý základ, který nám umožní tuto poměrně hlubokou krizi nejen přestát, ale odrazit se k tomu, abychom byli schopni získat mnohem větší autoritu v naší společnosti.

Prezidentské kandidáty

Snad dobře předpokládám, že uchazeči o post úřadu prezidenta republiky musejí mít bezpečnostní prověrku. Co ale netuším je, zda tato prověrka obsahuje zprávy i vyšetření psychologické. Bylo by to zcela logické vyžadovat, vzhledem k tomu, jak se v prezidentské kampani projevují protikandidáti pana prezidenta Zemana. Ani vysokoškolské vzdělání jim nezaručilo životní ani politickou moudrost. Často to vypadá, že jsou snad všichni postižení jakousi psychologickou, duševní poruchou, typu paranoi, schizofrenie či fobie. Bůh naši „kavárenské“ inteligence - kapitalistický, budhistický, filosof sametové revoluce, pan V. Havel, kdysi prohlásil, cituji: „Nenávídět neumím a jsem tomu rád. Když pro nic jiného, tak už proto, že nenávist kalí zrak a tím znemožňuje hledat pravdu.“ Jak víme, tak se protagonistům sametové, třídní, režimní, revoluce říká „pravdoláskaři“. A přitom právě tyto „pravdoláskaři“, pod praporem PRAVDY a LÁSKY, dnes celému národu, svojí „veřejnoprávní“ ČT, nejvíce lžou a jsou plní nenávisti. Trpí přímo obsesní, deviantní nenávistí k Rusku a Číně. Bojují za práva Tibetanů a Číňanů a českým občanům jejich práva, svým lidky pronahnilým kapitalismem berou. Pravdoláskaři UMÍ NENÁVIDĚT dokonce víc než jejich režimní oběti, bezdomovci, lidé v exekuci, lidé v existenční kapitalistické nouzi.

Byl by dnes ANTI Lenin, pan V. Havel RÁD, jak jeho sametová revolucionář DOVEDOU NENÁVIDĚT, jak jim jejich nenávist KALÍ ZRAK a ZNEMOŽŇUJE tak HLEDAT PRAVDU? Pravda je však taková, že oni ani žádnou tu hloupou pravdu hledat nechťejí, oni si vystačí se svojí pevnou, neměnnou, separatistickou, pravdou neomylných sektářů moonistů, v tak stále se měnící, hektické době.

Jeden prezidentský kandidát je postížený rusofobií, druhý se chce zase zviditelnit tím, že svolává svojí VIP sektu kavárenských moonistů na náměstí. Jiní zase jinak vyšílují. Jedno mají všichni společné a to je nenávist vůči osobě pana prezidenta Zemana. Přes některé výhrady vůči němu, **BUDE MILOŠE ZEMANA OPĚT VOLIT.** A to proto, že mi moje svědomí volíky jinou volbu prostě nedovolí. Pan V. Havel by mi moje rozhodnutí jistě také schválil, neboť by byl jistě téhož mínění, že **slepá a hluchá nenávist a lidská hloupost na nás Pražský hrad, prostě a jednoduše, nepatří!**

Eva Dolejšová

Novoroční přání:

Prožili jsme předvánoční a vánoční období každý po svém. Sháněly se dárky, jídlo a další vánoční „nezbytnosti“, bez kterých by to **pro** nešlo!

Dárky jsou rozdány, jídlo snědeno a vstoupili jsme do nového roku 2018. Dali jsme si nejrůznější novoroční předsevzetí. Je to i doba, ve které bychom se měli především zamyslet nad budoucností vůbec!

V současné době se svět, ať chceme, nebo nechceme, nachází v ohrožení válkou. Mnozí potentáti pro to dělají vše. Finanční oligarchové potřebují utratit další peníze na zbrojení a tím si udržet svou moc. Vlady, které zavinily devastaci mnohých zemí se k tomu dnes nechťejí doznat. Otázka množství migrantů, kteří se v současnosti hrnou do Evropy, je těžko řešitelná. Nonsense příkazy- kvóty EU, to jen zhoršují.

Máme se spolehat na to, že to za nás vyřeší ten „nahofe“. To asi ne! Vše záleží na každém z nás, jak se k těmto problémům postavíme a rok 2018 prožijeme.

V jedné písni se zpívá: „Bílá holubičko poletuj nad nama
Pověz lidem všemkým, lidem obyčejným
Bude-li vojna.
Už jsem obletěla dokola širý svět
Ludé vojnu nechcú, zabíjat nebudú
Chcú sa rádi mět.“

Vše NEJ!!!
J. Hořký

Dětský stacionář „ZVONEK“

Členky Levicových klubů žen Jitřenka a Viola se zúčastnily vánoční besídky, kterou pro všechny pozvané organizace v Kladně, (kluby LKŽ, kluby důchodců, a odborové kluby důchodců), připravily děti a vychovatelky Dětského stacionáře „Zvonek“ v

Kladně Kročehlavech. Letos se nám děti představily v kostýmech čertíků a andlíků, připravily si pásmo básniček a písniček zaměřených na předvánoční čas. Všem přítomným se to moc líbilo a dětem jsme poděkovali za jejich vystoupení velkým potleskem a předali jsme jim dárky na výtvarné práce a sladkosti. Klubům LKŽ na dárky finančně přispěly naše členky, soudružka Lébřová a Kalousová a ze ZO KSČM Cvrčovice soudružka Macáková a soubor Thon za což jim děkujeme. Dětem jsme našimi dárky udělali velkou radost. Na závěr nám děti a vychovatelky popřály hezké Vánoční svátky a společně jsme si zazpívali vánoční koledy.
Text: Městlová M. Foto: Pokorný V.

Poldovka definitivně končí, tato zpráva se dotkla převážně většiny starších občanů Kladna o okolí, vždyť téměř každá rodina byla nějak spojena s kladenskými hutěmi. Žili jsme s nimi, my starší jsme ještě znali radou zaří na Kladně, která se objevila při vylévání strusky na haldu, či při otevření Thomasevých konventorů. Ten poslední skončil v roce 1975 na nádvoří Muzea Poldi v Bachrově vile. Vilu bývalého ředitele Pražsko-železářské společnosti jistě znáte z románu Marie Majerové, či filmu Siréna. Roku 1889 došlo k živelné bouři odporu dělnictva proti vedení hutí právě kolem Bachrovny. „Krvavé Boží tělo“, tak vstoupilo do kladenských dějin.

Muzeum Poldi bylo pěkné, několikrát jsem tam vedla i různé návštěvy a byla hrdá na „svůj“ podnik i město. Tady byla celá historie kladenského hutnictví, od počátků vzniku Vojtěšské hutí 1885, ze které pak byla vytvořena Pražsko-železářská společnost, která dobře prosperovala. Jeden z jejích ředitelů, K. Wittgenstein, posléze r. 1893 si založil samostatný závod, který pojmenoval po své manželce Leopoldině – Poldi i s ochranou známku, na které byl profil původně asi skutečné, leč nepříliš pohledné Poldi s hvězdou, ale za několik let byla již známka s onou krásnou Poldinkou, jak jsme ji znali, a kterou nosili s hrdostí, na svých dresech, kladenští sportovci, zjm. hokejisté (i J. Jäger).

Poldina huť byla zaměřena výhradně na výrobu ušlechtilých ocelí. Zaváděla moderní technologie do výroby, až v roce 1910 vznikla jedna z prvních nerezavějících ocelí světa – Poldi Anticorro. Hotové výrobky zahrnovaly širokou paletu nástrojů pro všechna odvětví průmyslu. Pobočky měla v mnoha zemích světa. Ve 30. letech vzrůstal její význam jako podniku důležitého pro obranu státu.

Za okupace obě kladenské hutě byly podřízeny potřebám říšskoněmeckého průmyslu. Výroba však klesala a byla mnohdy „nekvalitní“. Sabotážní akce, jako pásek v ložiscích válcovacích stolic, nevhodné přísady do vsázek, skryté vady leteckých hřídelí atd. Proto také mnoho Poldovků bylo zatčeno, vězněno i popraveno.

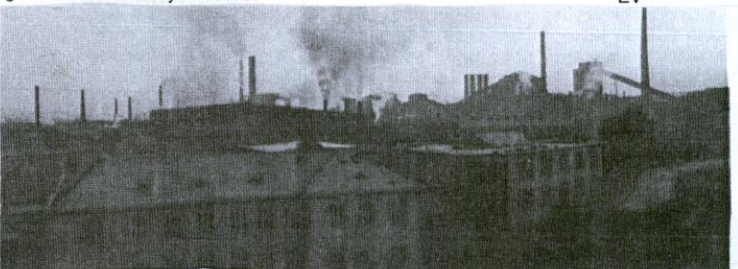
Na jaře 1946 se kladenské hutě sloučily a vytvořily Spojené ocelárny, národní podnik – SONP. Železářny PZS byly přejmenovány, za účasti maršála I.S. Koněva, na Huť Koněv. SONP se úspěšně rozvíjely a s nimi i jejich sociální sféra – stavby prvních sídlišť, vlastní učňovské školství, předškolní dětská zařízení, rekreační a sportovní střediska. Dnes to zní jako pohádka, že jsme jako rodina jezdili v zimě na lyže, v létě k vodě, děti na dětské tábory - a to vše za pár korun. Rekreačních středisek mělo SONP celkem šest a další měly jednotlivé oblasti. Navíc byly výměnné rekreace a od ÚRO. Také dětských táborů bylo několik. Poslední, dobudované koncem 80. let, bylo luxusní RS Smilovice. To si ihned po mocenském převratu zabralo Ministerstvo financí.

Od 70. let byly připravovány v podniku kvalitativní změny. V roce 1975 vyhasly vysoké pece a Thomasovy konventory a již předtím se začal budovat nový závod Poldi 2 Dříň s elektroocelárnou, blokovou a sochorovou a středojemnou válcovnou, dokončenou v roce 1986. Nový závod přinesl i nový název celému podniku - Poldi SONP a také titul „Podnik socialistické práce“. Modernizovaly se i starší provozy pro tzv. AT-program. Výroba vysoce legovaných materiálů pro atomovou energetiku, aj.

Gigant Poldi SONP Kladno, koncern s více než 20 000 zaměstnanci, však skončil již dávno. Po převratu v roce 1989 nebylo třeba mít takový konkurenceschopný podnik. Takže prvním krokem likvidace byla atomizace podniku a privatizace. Samozřejmě, že nejdříve se zprivatizovala Anticorra, doslova rodinné stříbro. Výrobky pro potravinářský průmysl, ale zejména speciální chirurgické nástroje a implantáty kyčelních a kolenních kloubů a soupravy pro léčení nejrůznějších zlomenin. Vždy jsme si říkali, že když se polámeme, Poldovka nás dá dohromady. Pak se odpojily Mechaniky, nyní Brusírny. A to nejdůležitější – závodní energetika, zásobující podnik elektrinou, parou i vytápěním. Zároveň i vytápěcí téměř všechna kladenská sídliště. Jak chcete provozovat podnik, když nemáte energii?! Skončila samozřejmě i moderní elektroocelárna Dříň. Sochorovou válcovnu provozuje Trinec, ale musí si vozit vlastní polotovary.

Já se stále považuji za Poldovačku. Absolvovala jsem hutní průmyslovku, ale nakonec jsem pracovala v závodní energetice. Nastoupila jsem na novou teplárnu, která postupně nahrazovala staré kotelny. Musím se přiznat, že jsem tam prožila, v mladém kolektivu, nejlepší léta svého života. Zнала jsem i staré a posléze i moderní provozy celého podniku. Již na škole jsme chodili na pravidelné exkurse a o prázdninách na výrobní praxe. Obdivovali jsme nejen zkušené taviče, jak pouhým pohledem do pece poznali, jakou a kolik musí přihodit přísady. Laboratorní zkouška to jen potvrdila. Valcíři, zejména na jmených tratích, předváděli dokonaly koncept při přehazování žhavého vývalku do dalšího válce. To pak na moderní dříňské válcovně se dělo zcela automaticky, jen řízeno z kabiny. Přála jsem si to třeba také dělat. No, nebylo mi souzeno, alespoň jsem byla první topičkou I.třídy v republice, samozřejmě se státními zkouškami i strojnickými na turbíny. A vedla jsem i mužský kolektiv. Takže i genderová otázka byla řešena.

EV

BLAHOPŘEJEME

- 4. ZO KSČM Kladno dodatečně o to srdečněji blahopřeje s. Drahoslavu VYDROVI, který dne 17. prosince oslavil neuvěřitelné jubilejní 85. narozeniny. Do dalších let přejeme hodně zdraví, štěstí, osobní pohodu a spokojenost.
- 1. ZO KSČM Kladno srdečně blahopřeje soudružce Marii SVOBODOVÉ, která na Nový rok oslavila jubilejní 80. narozeniny. Do dalších let přejeme mnoho zdraví, štěstí, osobní pohodu, spokojenost a životní jistotu.
- ZO KSČM Cvrčovice srdečně blahopřeje s. Vlastě NOSKOVÉ, která dne 1. ledna slavila jubilejní 70. narozeniny. Do dalších let přejeme hlavně zdraví, štěstí, osobní a rodinnou spokojenost, pohodu a životní elán.

K blahopřání se připojuje i OV KSČM Kladno a děkuje za práci pro stranu

OV KSČM Kladno se záručkou oznamuje, že řady KSČM po dlouhé nemoci opustil bývalý dlouholetý předseda 26. ZO Rozdělův, s. František KELLER, ve věku 81 let. Dobrý člověk, obětavý funkcionář a poctivý komunista. Bude nám dlouho chybět! Čest jeho světlé památce!